

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

La Sagrada Família: escola de vida

A l'evangelí llegim que Jesús «creixia, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes» (Lc 2,52), i això ens convida a tornar la mirada cap a Natzaret, amb serenor i amb profunditat. Allà, en una casa petita i senzilla, en una família humana, el Fill de Déu va aprendre a parlar, a treballar, a pregar al Pare i a estimar. D'aquesta manera Déu ha volgut entrar en la nostra història, d'aquesta forma tan quotidiana: creixent en una veritable família humana. Aquest fet esdevé una mostra que la família és un do preciós: és el lloc on neix la vida, on es forma la confiança, on el cor comença a descobrir el llenguatge de l'amor.

En aquest diumenge de la Sagrada Família, mirem amb gratitud les nostres famílies. Les llars, amb tot el que tenen de llum i de fragilitat, són també un regal que Déu ens confia. No hi ha famílies perfectes, però sí moltes famílies que estimen, que lluiten, que aguanten dies difícils, i que tornen a aixecar-se una vegada i una altra per tornar a començar. I en aquesta realitat tan humana com és la família, Déu hi és present, moltes vegades en silenci, com ho feia a Natzaret, però present de tal manera que la sosté.

La família de llar de Natzaret ens mostra que cada dia pot ser un espai de gràcia. Jesús va créixer en la proximitat d'un pare i d'una mare que l'acompanyaven amb tendresa i constància. És bonic pensar-

ho: Déu es deixa educar per l'amor senzill de Maria i de Josep. I continua entrant a les nostres cases a través d'un gest d'atenció, d'una paraula amable, d'un perdó que arriba al moment menys pensat.

També volem tenir presents les famílies que passen per moments dolorosos: separacions, relacions que no han pogut continuar, històries que han pres un altre camí. No ho mirem amb judici, sinó amb respecte i proximitat. La vida és complexa i sovint fràgil. La gràcia de Déu no s'apaga quan una història es trenca; al con-

trari, sovint hi actua amb una paciència especial, obrint camins nous, sostenint el que encara pot florir, guarint allò que fa mal. També aquí hi ha lloc per a l'esperança.

La família és un regal perquè és el primer lloc on s'aprèn a confiar. On es descobreix que som estimats sense haver de demostrar res, on cada un és valorat no pel que té sinó pel que és, com deia el papa sant Joan Pau II. És un taller —humil, de vegades feixuc, però fecund— on Déu modela el cor i el prepara per estimar.

Natzaret ens recorda que no calen grans gestes per ser fidels. Maria i Josep van viure la vida sobre la marxa —podríem dir—, amb la fe senzilla i una esperança que els permetia sostenir allò que no entenien. I així també passa a moltes llars avui dia, amb feina, amb silencis que eduquen, amb gestos que no surten mai a cap lloc però que donen caliu a la vida.

En aquest dia, demanem que les nostres famílies siguin espais de pau, de confiança i de respecte. Que cadascú hi trobi lloc per créixer, per aprendre a estimar, per deixar-se ajudar. I que la llum suau de la Família de Natzaret il·lumini els nostres cors i ens ajudi a custodiar amb amor aquest do tan gran que Déu ens fa: la família, l'escola de vida, on s'aprèn a estimar i on Jesús continua creixent discretament enmig nostre.

**AQUEST DIUMENGE 28 DE DESEMBRE A LES 20 H,
A LA CATEDRAL DEL SANT ESPERIT DE TERRASSA,
EL SR. BISBE PRESIDEIX LA MISSA DE CLOENDA
DE L'ANY JUBILAR**

ENTREVISTA

La Lliga Jove

PAU M. DURAN

Amb l'objectiu de bastir un espai de trobada per als creients joves, i, especialment, «per a aquells que articulen la seva vida sota el binomi viu fe i país», un grup de joves cristians, catalans i hereus del Vaticà II han creat la Lliga Jove de Montserrat. El projecte d'aquesta nova associació juvenil, auspiciat per la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, pretén oferir un espai formatiu i de comunitat per a joves que volen viure la seva fe cristiana en sintonia amb la cultura i identitat catalana. El seu president és Pau M. Duran, jurista especialitzat en Dret Canònic.

Per què consideràveu necessari crear la Lliga Jove?

Sovint trobem a faltar parlar del país quan parlem de la fe. La Doctrina Social de l'Església, dins el seu sublim magisteri, explora el fet nacional. Nosaltres, en tant que cristians i catalans, volem conèixer més aquest element a mesura que desenvolupem la nostra fe en comunitat, perquè estimem el Crist i estimem Catalunya. Aquest amor i la voluntat de conrear-lo comporta que, per exemple, als nostres estatuts hi consti com un dels punts principals la defensa del català en la litúrgia.

Quins propòsits us marqueu?

Volem ser un espai segur on el jove que es defineixi com a cristià i català pugui sentir-se còmode per arrelar dins una comunitat i créixer en la fe, i que ho faci conjuntament amb altres joves que comparteixin la seva perspectiva. Precisament, ara fa 126 anys, un grup de joves, hereus de la Renaixença, va aplegar-se al voltant de la figura de Josep Torras i Bages amb, d'alguna manera, la nostra mateixa vocació.

Què li oferiu al jove que es pugui sentir a prop de la Lliga?

Oferim al jove un entorn lliure dels dolorosos prejudicis que quotidianament entomem els creients pel fet de ser-ho i un espai on ser escoltat i on poder crear un vincle de confiança que li permeti expressar-se i formar-se en llibertat pel que fa a la seva fe. Per fer-ho organitzem activitats pastorals i alhora d'altres de formatives. Volem oferir un espai on el jove pugui trobar un lloc on poder compartir allò que pensa i allò en què creu.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

Pare, no tinguís por

Hi ha testimonis que, sense proposar-s'ho, es converteixen en Evangeli viu. Fa uns dies, un amic em va compartir el post que havia escrit el seu germà mentre acompanyaven el seu pare en les últimes hores. No parlava des de la teoria, sinó des d'aquella frontera silenciosa on la vida i la mort es toquen. Les seves paraules, tan serenes com veritables, han perdurat en mi com una catequesi sobre l'esperança cristiana.

Explicava com el seu germà, monjo, s'inclinà per murmurar a cau d'orella del pare moribund: «Pare, no tinguís por: és Jesús qui vindrà a buscar-te, de la mà de la Mare de Déu i de la mare». Era de matinada i l'habitació de l'hospital s'havia convertit en un petit santuari. Allà, al voltant del llit, fills i nets s'acostaven un a un, cadascú amb la seva manera única d'acomodar-se. Hi havia llàgrimes contingudes, mans que n'estrenyien d'altres, silencis que deien més que qualsevol paraula. Fins i tot una besneta acabada de néixer plorava sense saber que estava ensenyant allò que proclama la fe: que la vida és un do que ve de Déu i torna a Ell.

El germà del meu amic descrivia com la respiració del pare es feia més lenta, gairebé com un ritme que s'a-

paga per deixar pas a un altre. I reconeixia, amb una humilitat lluminosa, que la mort s'assemblava misteriosament a un naixement: l'ànima empenyent cap al seu origen i el cos resistint-se a deixar anar allò que coneix.

En aquell llindar, ell demanava a Déu rebre com a herència la virtut més gran del seu pare. Després de repassar la seva generositat, el seu humor, la seva discreció, la seva manera noble de ser al món, va descobrir que tot es resumia en una sola paraula: paternitat. Una paternitat viscuda com a servei, com a tendresa, com a responsabilitat que no aixafa, sinó que sosté i allibera.

Quan va acabar d'escriure, va tornar a agafar la mà del seu pare. Presentia que el moment era a prop i gairebé escoltava la mare —ja al cel— apressant: «Deixeu-lo anar, deixeu-lo venir». I així va ser: sense estridències, sense por, com qui sap que torna a casa.

El seu testimoni no pretén ser exemplar. Però ho és. Perquè ens recorda que la mort, per a qui confia en Crist, no és el final, sinó la promesa complerta. I que acompanyar qui se'n va és, potser, l'acte més profund d'amor que podem oferir.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

En familia, ser testigos de alegría

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Señor está con nosotros. Con el Evangelio según san Lucas recordá-bamos el gran anuncio: «Os traigo una buena noticia, una gran alegría para todo el pueblo: Hoy, en la ciudad de David, os ha nacido un Salvador» (Lc 2,10-11). ¡Dejémonos llenar de esta alegría!

Si bien sabemos que la alegría no está alejada de sufrimiento y dolor: El Hijo de Dios ha nacido en el gozo y en la pobreza, adorado y perseguido.

Hoy como ayer, entre nosotros y en tantos lugares del mundo, niños y adultos, sufren por diversas razones: causas vitales, exclusión, guerras, mártires perseguidos. En circunstancias más cercanas o en otras más extremas, cristianos dando la vida por Cristo.

Personas que, apoyadas siempre en el Señor, encuentran la fuerza en la vivencia de la familia. Hogares que, como en el de Nazaret, escuchan la voz del Señor; obedientes y fieles como José, tiernos y esforzados como María.

Que María nos lleve de la mano para vivir la alegría cristiana que brota del amor y del servicio, de la entrega firme y total por amor a Dios y a los hermanos. Mirando a Jesús, María y José, seamos testigos de «la importancia de la familia, su comunión de amor, su belleza sencilla y austera, su carácter sagrado e inviolable, su dulce pedagogía y su natural e insustituible función en la sociedad (cf. Pablo VI, Basílica de Nazaret 5.01.1964; León XIV Discurso a Religiosas 23.08.25).

Lectures de la missa diària i santoral

29. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)
[1Jn 2,3-11 / SI 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr. Sant David (s. XI-X aC), rei de Judà i d'Israel, i profeta, conqueridor de Sió; sant Tròfim, bisbe.

30. □ Dimarts [1Jn 2,12-17 / SI 95 / Lc 2,36-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Dimecres [1Jn 2,18-21 / SI 95 / Jn 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr. Santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

1. □ Dijous [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. ✚ Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Concordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaquí, mr.

2. □ Divendres [1Jn 2,22-28 / SI 97 / Jn 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, drs. de l'Església. Mare de Déu, auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la mare de Déu a Saragossa. Sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ Dissabte [1Jn 2,29-3,6 / SI 97 / Jn 1,29-34]. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinà); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep-Maria Thomasi, prev. teatí, card.; beat Alan de Solminiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prev. carmelità.

4. □ † Diumenge vinent, diumenge II després de Nadal (lit. hores: 2a setm.) [Sir 24,1-4.12-16 / SI 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jn 1,1-18 (o bé: Jn 1,1-5.9-14)]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paül·la, dels Estats Units; santa Genoveva Torres, vg.; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana.

Intencions del Sant Pare per al mes de gener

Preguem perquè la pregària amb la Paraula de Déu sigui aliment a les nostres vides i font d'esperança en les nostres comunitats, ajudant-nos a construir una Església més fraterna i missionera.

LA SAGRADA FAMÍLIA: JESÚS, MARIA I JOSEP

També es poden llegir les lectures: 1Sa 1,20-22.24-28, Salm 83, 1Jo 3,1-2.21-24.

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa.

Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

Salm responsorial (127)

R. Felços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.

Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra, / dins la intimitat de casa teva; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneïxi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escolits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenor, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coroní en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i cànctics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu el Pare, una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 2,13-15.19-23)

Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué: «Lleva't de seguida, pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte i queda-t'hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo». Josep es llevà, prengué el nen amb la seva mare, sortí de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir. S'havia de complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill».

Tan bon punt Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somni a Josep, allà a Egipte, i li digué: «Pren el nen amb la seva mare i ves-te'n al país d'Israel, que ja són morts els qui el buscaven per matar-lo». Ell, doncs, es llevà, prengué el nen amb la seva mare i tornà al país d'Israel. Però quan sentí dir que a Judea Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que, seguint una indicació rebuda en un somni, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure al poble de Natzaret. Així es complí allò que havien anunciat els profetes: «Li diran Natzarè».

También se pueden leer las lecturas: 1Sa 1,20-22.24-28, Sal 83, 1Jo 3,1-2.21-24.

Lectura del libro del Eclesiástico (Sir 3,2-6.12-14)

Dios hace al padre más respetable que a los hijos y afirma la autoridad de la madre sobre la prole. El que honra a su padre expia sus pecados, el que respeta a su madre acumula tesoros; el que honra a su padre se alegrará de sus hijos, y cuando rece, será escuchado; el que respeta a su padre tendrá larga vida, al que honra a su madre el Señor lo escucha. Hijo mío, sé constante en honrar a tu padre, no lo abandones mientras vivas; aunque se debilite su mente, ten indulgencia, no lo abochornes mientras vivas. La limosna del padre no se olvidará, será tenida en cuenta para pagar tus pecados.

Salmo responsorial (27)

R. Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Ésta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sión, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

Lectura de la carta del apóstol San Pablo a los Colosenses (Col 3,12-21)

Hermanos: Como elegidos de Dios, santos y amados, vestíos de la misericordia entrañable, bondad, humildad, dulzura, comprensión. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el ceñidor de la unidad consumada. Que la paz de Cristo actúe de árbitro en vuestro corazón; a ella habéis sido convocados, en un solo cuerpo. Y sed agradecidos. La palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; corregíos mutuamente.

Cantad a Dios, dadle gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y, todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre del Señor Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él.

Mujeres, vivid bajo la autoridad de vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso le gusta al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan los ánimos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 2,13-15.19-23)

Después que se fueron los Magos, el Ángel del Señor se apareció en sueños a José y le dijo: «Levántate, toma contigo al niño y a su madre y huye a Egipto; y estate allí hasta que yo te diga. Porque Herodes va a buscar al niño para matarlo». Él se levantó, tomó de noche al niño y a su madre, y se retiró a Egipto; y estuvo allí hasta la muerte de Herodes; para que se cumpliera el oráculo del Señor por medio del profeta: De Egipto llamé a mi hijo.

Muerto Herodes, el Ángel del Señor se apareció en sueños a José en Egipto y le dijo: «Levántate, toma contigo al niño y a su madre, y ponte en camino de la tierra de Israel; pues ya han muerto los que buscaban la vida del niño». Él se levantó, tomó consigo al niño y a su madre, y entró en tierra de Israel. Pero al enterarse de que Arquelao reinaba en Judea en lugar de su padre Herodes, tuvo miedo de ir allí; y avisado en sueños, se retiró a la región de Galilea, y fue a vivir en una ciudad llamada Natzaret; para que se cumpliera el oráculo de los profetas: «Será llamado Nazareno».

COMENTARI

Família dels homes, família de Déu

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ
Canonge de la Catedral

Ja em queda lluny aquell temps en què tenia una família i, des de la seva intimitat existencial, deia pare, mare, germà. Per això, i perquè la situació de la família ha canviat molt, em fa molt respecte parlar d'ella.

Quan vaig ser rector de parròquia (a la de Sant Sadurn de Montornès del Vallès, i a les de Sant Llorenç i Mare de Déu de Betlem, de Barcelona) em deien que jo era el cap de la família parroquial. Em fa molt respecte i m'estremeix. Ja sé que és una manera de parlar i recordo la dita: «cadascú a casa seva i Déu a la de tots». D'altra banda ja se sap que, per bona voluntat que s'hi posi, cada casa és un món. Sense mèrit de part meua soc cap de la família de Déu.

Aquest any que estem acabant, l'Associació *Schola Cordis Iesu* (Escola del Cor de Jesús), secció nacional de l'Apostolat de l'Oració, ha celebrat el centenari de la seva fundació (1925-2025). Em van convidar en funció del meu càrrec de director diocesà de l'Apostolat de l'Oració (ara es diu «Xarxa Mundial d'Oració del Papa»), associat al Canonge Penitencier de la Catedral. Van programar una Magna Sessió Acadèmica, una jornada de Convivència i una Solemne celebració de l'Eucaristia a l'església del Sagrat Cor de Jesús, dels jesuïtes, plena de gom a gom amb no pocs fidels al carrer. Tot molt concorregut amb avis, pares, joves i nens. Molts joves i molts nens i nenes, i amb molts motius per donar gràcies a Déu. Em va emocionar que definissin *Schola* com a Família de Famílies. Al final tots vam recitar la pregària de Consagració al Sagrat Cor de Jesús i a l'Immaculat Cor de Maria.

La família de Déu és, per antonomàsia, la Sagrada Família de Natzaret: Jesús, Maria i Josep. Això, es podria prendre com a una ficció pietosa davant tantes dificultats, ruptures i fracassos familiars. Però Déu no fingeix ni es perd per les branques sinó que va a l'arrel que és Ell, el fill de Maria, el Salvador. Déu no crida a una ficció, una gran *família-ficció*. Déu ens crida a fer comunió començant per la petita comunitat que és cada família: funcional, limitada i concreta. «A mesura que Jesús creixia, diu l'Evangeli, avançava en enteniment i es guanyava el favor de Déu i dels homes» (Lc 2,52).

Preguem perquè a cap família li manqui amor, agraïment, pau i perdó.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 29 de desembre, a les 9.30 h.

Trobada de Nadal del clergat diocesà al Bisbat i posterior dinar amb el clergat i els seminaristes.

Dijous 1 de gener, a les 12 h.

Missa de Cap d'Any amb Benedicció apostòlica a la Catedral.

Del dissabte 27 de desembre al divendres 2 de gener.

Participació en la Trobada Europea de Joves a París organitzada per la comunitat de Taizé.

Notícies

Festa de Santa Eulàlia de Ronçana.

El dimecres 10 de desembre, Santa Eulàlia de Ronçana celebrà la seva festa major titular de la parròquia i del poble. Presidí Mn. Aaron de Larrazábal, rector, i predicà Mn. Prakash Chukra Rao, rector de Palau solità i Plegamans que enguany celebra 25 anys de prevere. Acompanyà la celebració amb els seus cants la coral de Santa Eulàlia.

mans que enguany celebra 25 anys de prevere. Acompanyà la celebració amb els seus cants la coral de Santa Eulàlia.

Cantada de Nadales de les escoles de la diòcesi.

El dijous 11 de desembre, al matí, va tenir lloc a la parròquia de Sant Cristòfol de Terrassa la cantada de Nadales de les escoles de la diòcesi integrades en la Fundació Escola i Vida. El Sr. Bisbe va presidir l'acte, desitjant un Sant Nadal a les famílies, alumnes i professors dels centres educatius. Abans de la cantada, el bisbe va visitar la parada de pastissos organitzada pels alumnes del PFI d'auxiliar de cuina de l'Escola Ramon Pont.

El bisbe Salvador entrevistat per feligresos.

El dijous 11 de desembre, al vespre, el bisbe Salvador va participar en una trobada de formació per a adults a la parròquia de Sant Pere Octavià a Sant Cugat del Vallès. La trobada va tenir el format d'entrevista al propi Sr. Bisbe per part dels participants. Mons. Cristau respongué a les qüestions que li plantejaren sobre la figura del sacerdot i la seva dedicació als altres.

pre, el bisbe Salvador va participar en una trobada de formació per a adults a la parròquia de Sant Pere Octavià a Sant Cugat del Vallès. La trobada va tenir el format d'entrevista al propi Sr. Bisbe per part dels participants. Mons. Cristau respongué a les qüestions que li plantejaren sobre la figura del sacerdot i la seva dedicació als altres.

Pessebre vivent als franciscans de Sabadell.

Dissabte 13 de desembre, la parròquia de Sant Francesc d'Assís a Sabadell va organitzar un pessebre vivent amb la col·laboració de feligresos i especialment de la *Hermandad de Nuestra Señora del Rocío*. La gent de la parròquia i del barri agraïren aquesta iniciativa.

El Sr. Bisbe celebra el Nadal a la presó i a la Catedral.

El 24 de desembre, el Sr. Bisbe com és costum celebrà la Missa de Nadal al Centre Penitenciari de Quatre Camins a la tarda i al vespre

la Missa de la Nit de Nadal a la Catedral. L'endemà, dia 25, celebrà la Solemnitat de Nadal també a la Catedral i impartí la Benedicció apostòlica. A la Catedral, i als altres temples de la diòcesi es va aplegar un gran nombre de fidels per celebrar el naixement de Crist.

Confirmacions

Dissabte 13 de desembre, a la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès: 10 persones.

Diumenge 14 de desembre, a Sant Joan de Campins: 11 persones.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

La Sagrada Familia: escuela de vida

En el evangelio leemos que Jesús «crecía, avanzaba en entendimiento y se ganaba el favor de Dios y de los hombres» (Lc 2,52), y esto nos invita a volver la mirada hacia Nazaret, con serenidad y con profundidad. Allí, en una casa pequeña y sencilla, en una familia humana, el Hijo de Dios aprendió a hablar, a trabajar, a rezar al Padre y a amar. Así Dios ha querido entrar en nuestra historia de esta forma tan cotidiana: creciendo en una verdadera familia humana. Y esto nos muestra hasta qué punto la familia es un don precioso: es el lugar en el que nace la vida, donde se forma la confianza, donde el corazón empieza a descubrir el lenguaje del amor.

En este domingo de la Sagrada Familia miramos con gratitud nuestras familias. Los hogares, con todo lo que tienen de luz y fragilidad, son también un regalo que Dios nos confía. No hay familias perfectas, pero sí muchas familias que aman, que luchan, que aguantan días difíciles, que vuelven a levantarse y a empezar de nuevo. Y en esta realidad tan humana como es la familia,

Dios está presente, muchas veces en silencio, como lo hacía en Nazaret, pero presente de una forma que la sostiene.

La familia de la casa de Nazaret nos muestra que todos los días pueden ser espacio de gracia. Jesús creció en la proximidad de un padre y de una madre que le acompañaban con ternura y constancia. Es bonito pensarlo: Dios dejándose educar por el sencillo amor de María y de José. Y sigue entrando en nuestras casas a través de un gesto de atención, de una palabra amable, de un perdón que llega cuando menos lo esperamos.

También queremos tener presentes a las familias que pasan por momentos dolorosos: separaciones, relaciones que no han podido continuar, historias que han tomado otro rumbo. No lo miramos para juzgarlo, sino con respeto y cercanía. La vida es compleja y en ocasiones frágil. La gracia de Dios no se apaga cuando una historia se rompe; al contrario, a menudo actúa con una paciencia especial, abriendo caminos nuevos,

sosteniendo lo que todavía puede florecer, curando lo que duele. También aquí hay sitio para la esperanza.

La familia es un regalo porque es el primer lugar en el que se aprende a confiar. Donde se descubre que somos queridos sin tener que demostrar nada, donde cada uno es valorado no por lo que tiene sino por lo que es, como decía el papa san Juan Pablo II. Es un taller —humilde, a veces pesado, pero fecundo— donde Dios moldea el corazón y lo prepara para amar.

Nazaret nos recuerda que no son necesarias grandes hazañas para ser fieles. María y José vivieron la vida desde su cotidianidad, con fe sencilla y una esperanza que les permitía sostener lo que no entendían. Y así también muchos hogares de hoy, con trabajo, con silencios que educan, con gestos que nunca salen en ningún sitio pero que dan calor a la vida.

En ese día, pedimos que nuestras familias sean espacios de paz, de confianza y de respeto. Que cada uno encuentre sitio para crecer, para aprender a amar, para dejarse ayudar. Y que la luz suave de la Familia de Nazaret ilumine nuestros corazones y nos ayude a custodiar con amor ese don tan grande que Dios nos hace: la familia, escuela de vida, donde aprendemos a amar y donde Jesús sigue creciendo discretamente en medio de nosotros.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

